

פסוקי רש"י חומש דברים
לפי תכנית הלימודים החדשה
המבחן הוא עד סוף פרשת כי תבוא

פרק	פסוק	ד"ה	המסר	
א'	א'	"אלה הדברים"	כבודן של ישראל	
		"אל כל ישראל"	תוכחה אומרים בפני כולם כדי שיוכלו להשיב	
		"בין פארן ובין תפל"	הוכחה לכך שה"דברים" הם דברי תוכחה הרמוזים בשמות המקומות	
	א'	ו'	"רב לכם שבת"	פירוש ע"פ פשט ודרש. כפשוטו – זמן רב ישבתם. מדרשי אגדה: הרבה גדולה קנה עמ"י בחורב.
		י"ג	"ונבונים"	ההבדל בין חכם לנבון
		י"ז	"כקטן כגדול תשמעון"	דין פרוטה כדין מאה
ג'	ט'	"צידנים יקראו לחרמון שריון"	שבחה של א"י	
ד'	ב'	"לא תספו"	דוגמאות לאיסור	
ה'	י"א	"שמור"	שאלה ותשובה; המושג "זכור ושמור" – בדיבור אחד	
ו'	ה'	"ואהבת"	ההבדל בין אהבה ליראה	
		"ובכל נפשך"	מסירות נפש	
	י"ח	"ובכל מאודך"	שני פירושים (ממון ומידה)	
		"הישר והטוב"	והמושג לפני משורת הדין	
ז'	ז'	"לא מרבכם"	על פי פשוטו (רוב מספרי) ומדרשו (גאוה)	
י"א	י'	"והשקית ברגלך"	יתרונותיה של ארץ ישראל בגשמה	
	י"ג	"ולעבדו בכל לבבכם"	תפילה – עבודה שבלב	
י"ב	ד'	"לא תעשון כן"	שני איסורים (להקטיר בכל מקום, מחיקת שם ה')	
י"ד	א'	"לא תתגודדו"	בניו של מקום נאים ומכובדים	
	י"ט	"שרץ העוף"	הסבר הביטוי	
ט"ו	ד'	"אפס כי לא יהיה בך אביון"	השאלה- סתירה בין הפסוקים, והתירוץ- האבחנה בין העושים לרצון ה' או לא; פירוש המילה אביון	
		"פתח תפתח"	לשון כפולה והמשמעות ההלכתית הנלמדת ממנה	
	ה'	"כי פתח תפתח"	פירוש המילה "כי"-אלא	
		"והעבט תעביטנו"	אפשרויות שונות לעשות צדקה- במתנה או בהלוואה	

	א'	"שמור את חודש האביב"	לדאוג לעיבור השנה מראש, על מנת שיהיה החודש הזה באביב
ט"ז	י"ט	"לא תטה משפט"	הביטוי "כמשמעו"
		"לא תכיר פנים"	פירוש הביטוי לאור הדוגמאות של רש"י
		"לא תקח שוחד"	אפילו במחשבה לשפוט צדק
		"כי השחד יעור"	ישנה השפעה מוכרחת המטה את הלב ואת שיקול הדעת של המקבל
י"ז	ט'	"ואל השופט"	המחויבות לשמוע לשופט שבאותו הדור
	י"א	"ימין ושמאל"	דברי חז"ל הממחישים את החובה לקבל את דבר השופט
	י"ח	"את משנה התורה"	שתי תורות למלך, אחת בבית גנזיו ואחת שנושא עמו.
י"ח	י'	"קסם קסמים", "מעונן", "מנחש"	ביאורי הדברים
י"ט	ט"ו	"עד אחד"	המושג בנין אב, הלומד ביאור של מילה או מושג ממקום אחד לכל מקום אחר בו יופיע בתורה (כאן: רק במקומות שכתוב במפורש "עד אחד", מדובר באחד, בכל השאר - שנים)
כ'	ד'	"כי ה' אלקיכם ההלך עמכם"	ההבדל בין מלחמות ישראל לגויים, עזרת ה' במלחמות ישראל
	ח'	"הירא ורך הלבב"	שני פירושים (כפשוטו, הירא מעבירות שבידו)
	י'	"כי תקרב אל עיר"	אבחנה בין מלחמת רשות (רחוקות) למלחמת חובה (קרובות) והדין השונה (קריאה לשלום \ "לא תחיה")
כ"א	ב'	"ויצאו זקניך"	אחריות הסנהדרין
	ז'	"ידינו לא שפכה"	אחריות הזקנים (לא פטרנוהו) והכהנים (בקשת כפרה)
	י'	"כי תצא למלחמה"	העמדת הפרשה במלחמת רשות, וההוכחה
	י"א	"ולקחת לך לאשה"	המושג "דיברה תורה כנגד יצר הרע", סמיכות הפרשיות והנלמד מהן
	י"א – י"ב	"ועשתה את צפרניה", "והסירה את שמלת שביה"	מטרת הפעולות - שתתגנה בעיניו וימנע למלקחתה (אפשר להביא את דברי רש"י כחלק מביאור הפסוקים ולא לקראו מבפנים)
	י"ח	"ויסרו אותו"	לבן סורר תנאים מיוחדים ונדירים, בן סורר נהרג ע"ש סופו
	כ"ג	"כי קללת"	החובה לשמור על כבוד האדם שנברא בצלם אלקים; משל ונמשל
	כ"ב	א'	"והתעלמת"
"לא תראה והתעלמת"			הפשט והדרש
ד'		"הקם תקים"	פירוש המצווה - טעינה
ז'		"עמו"	תנאי שאם אינו מתקיים - פטור
		"למען ייטב לך"	שכרן של מצוות
		"כי תבנה"	הערך של "מצווה גוררת מצווה"; סמיכות פרשיות
י"ב	"גדלים תעשה לך"	מצוות ציצית היא "אף מן הכלאים", לכך סממן הכתוב.	
כ"ג	כ'	"לא תשיך"	האיסור הכפול – למלווה וללווה

	כ"ה	"כנפשך" "שבעך"	כמה שתרצה ולא אכילה גסה
כ"ד	ט'	"זכור את אשר עשה"	ערך שמירת הלשון
	ט"ו	פס' טו: "ואליו הוא נושא את נפשו"	אין המעסיק יכול להתעלם מהחשיבות של השכר מנקודת מבטו של הלווה אשר בשעת הצורך אף מסתכן בעבורו.
	י"ז	"לא תטה"	שאלת הכפילות מתוך ההשוואה לתחילת פרשת שופטים, תשובת רש"י והמושג "לעבור עליו בשני לאוין"
	י"ז	"לא תטה משפט גר יתום"	האזהרה הנוספת ביחס לחלש – העני או הגר, המושג "לעבור עליו בשני לאוין"
	י"ט	"למען יברכך"	הלימוד המיוחד במצוות שכחה שנעשית שלא במתכוון
	כ'	"לא תפאר"	הסבר המילה המצווה
כ"ה	ג'	"לא יוסיף"	אזהרה למכה את חברו
	י"ח	"ונקלה אחיך"	"משלקה- קראו אחיך"
	י"ח	"אשר קרך"	פירוש הראשון- לשון מקרה, ופירוש שלישי- על דרך ה"משל לאמבטיה רותחת"
	י"ט	"למען יברכך"	דברי רבותינו ב"ספרי"- שכר קיום מצוות- אף שנעשו בהיסח הדעת, ק"ו במתכוון
כ"ו	ט"ז	"היום הזה"	מסר כללי לקיום המצוות- בכל יום יהיו בעיניך כחדשים
כ"ז	י"ב	"לברך את העם"	תיאור מעמד הברכה והקללה, הדברים האמורים בפס' טו-כו נאמרים הן בלשון ברוך והן בלשון ארור
כ"ט	כ"ח	"הנסתרות לה' א-להינו"	האחריות על הציבור הינה על הנגלות בלבד ולא על הרהורי היחיד; האחריות הציבורית- מתוך קבלת התורה בערבות
ל'	ג'	"ושב" (עד המילים "שהוא ישוב עמהם")	השכינה שורה עם ישראל בגלותם, הבסיס הלשוני ללימוד- "ושב"
	י"ט	"ובחרת בחיים"	הקב"ה תומך את האדם לבחור בטוב ומורה לו דרך זו כאדם המעמיד את בנו על החלק היפה שבנחלתו ומורה לו לברור לו חלק.
ל"א	א'	"לא אוכל עוד לצאת ולבוא ; "וה' אמר אלי	נטילת הסמכות ממושה ביומו האחרון- מעבר ההנהגה ליהושע
ל"ב	י"א	רש"י על כל הפסוק	תיאור ההשגחה המיוחדת של הקב"ה על עם ישראל באמצעות דימויים הקשורים בנשר
ל"ד	ה'	"וימת שם משה"	המחלוקת מי כתב שמונה פסוקים אחרונים שבתורה